

Historia: Od 10 rękawic do 21 mistrzostw Polski

Poniedziałek, 6 grudnia 2010 r. godz. 16:14

"Drużyna bokserka Legii Warszawa to był samograj" - mówił nam Ryszard Michalski, były pięściarz naszego klubu. Legia zdobyła 21 tytułów drużynowego mistrza Polski, niestety w 1989 roku drużyna seniorów została wycofana z rozgrywek ligowych. A wszystko zaczęło się w 1926 roku...

Co ciekawe, wiele źródeł podaje, że sekcja bokserka zaczęła działać dopiero po II Wojnie Światowej lub w 1931 roku, co nie jest prawdą. Wiadomo, że już w 1926 roku treningi sekcji odbywały się w sali gimnastycznej Oficerskiej Szkoły Sanitarnej, przy Szpitalu Ujazdowskim. Sekcją bokserką kierowali wówczas pp. Wason i Koenigil. Sekcja początkowo posiadała 10 rękawic. Przez pierwszych kilka lat o wynikach sekcji było bardzo cicho. Właściwie dopiero w 1930 roku Legia zgłosiła kilku zawodników do zawodów "Pierwszego kroku bokserkiego", które odbyły się 20 grudnia 1930 roku. Trzech naszych zawodników doszło do finału. Byli to: Adamiak, Doroba i Karpiński.

Dwumecz z Makabi i pierwsze wygrane

30 kwietnia 1931 roku drużyna pięściarska Legii zmierzyła się z CWS, remisując 7-7. W barwach Legii wystąpili Frankowski, Kornak, Łaukedrey, Zbierski, Pluton, Witkowski, Adamek i Doroba. W listopadzie legionieści walczyli z rezerwami Makabi, wyraźnie przegrywając 5-11, a najlepiej z naszych zawodników zaprezentował się Wieser. Zaledwie 5 dni później doszło do meczu rewanżowego z Makabi i tym razem wynik był dokładnie odwrotny.

Zawody obejrzało 600 widzów. Iwański z Legii przegrał z Wolfrowiczem, Mrozowski (L) pokonał Wiśniaka, Łaukedrey (L) wygrał z Koenigsteinem, Komar (L) zremisował z Mincem, Bareja (L) został pokonany przez Wiesera, Buza (L) pokonał Lichtensteina, Pluta (L) pokonał Celnika, a Doroba (L) Beina.

W kolejnych latach nasi zawodnicy startowali coraz częściej, zdobywając doświadczenie, ale z reguły przegrywali. W 1931 roku Legia pokonała 10-4 Warszawiankę, przegrała z Jordanem Warszawa 2-14, 5-11 z Gwiazdą oraz zremisowała z YMCA 8-8. Najlepszymi zawodnikami w tamtym czasie byli Mrozowski, Doroba, Bareja i Wasiak. Pierwszym zawodnikiem naszego klubu, którego zaczęto powoływać do reprezentacji Warszawy (w 1933) był Doroba. Legia zaczęła częściej wygrywać, pokonując Brno 11-5, Skrę 10-4 oraz wygrywając trójmecz z YMCA i Elektrycznością. Trenerem Legii w tych latach był Feliks Stamm. Na pierwsze poważne sukcesy pięściarzy Legii trzeba jednak było poczekać do początku lat 50.

Pierwsze medale na ME

Zawodnicy Legii świetnie wypadli na Mistrzostwach Europy w Warszawie w 1953 roku. Trzech z nich wywalczyło złote medale (Henryk Kukier, Józef Kruża i Leszek Drogosz), a Tadeusz Grzelak wywalczył wicemistrzostwo Starego Kontynentu. Podobne sukcesy na arenie międzynarodowej w kolejnych latach były już normą. Tak było aż do 1988 roku, kiedy na Igrzyskach Olimpijskich w Seulu dwaj zawodnicy Legii - Henryk Petrich i Andrzej Gołota zdobyli brązowe medale olimpijskie. Rok wcześniej Petrich został także wicemistrzem Europy w Turynie.

Wycofanie drużyny z rozgrywek

Jak już wcześniej wspomnieliśmy, rok później drużynę seniorów Legii na wniosek generała Lewińskiego, wycofano z rozgrywek. "Generał powiedział, że on nie ma pieniędzy na czołgi, to tym bardziej nie będzie na boks i sport. No i wycofał nas i to się rozpadło. Nie było następców i do widzenia" - wspominał na łamach LL! jeden z zawodników tamtego okresu, Ryszard Michalski.

Na wymienienie wszystkich sukcesów naszych zawodników nie starczyło by miejsca w jednym artykule, ale będziemy starali się przypominać je regularnie, zarówno w naszym dwumiesięczniku - Magazynie Legionieści, jak i na łamach LL!, gdzie już możecie

przeczytać (dział Historia) o Janie Szczepańskim czy Ryszardzie Michalskim. W najbliższych tygodniach kolejne wywiady z wielkimi pięściarzami Legii.

Poprzednie teksty historyczne znajdziecie w dziale Historia.